

Ann Kathrine Husted Østergaard:

Mangfoldighed på film

RESUMÉ

Ved anvendelse af en kvantitativ indholdsanalyse undersøges det i nærværende artikel, hvordan repræsentationen af minoritetsgrupper tager sig ud i de mest populære film i danske biografteater, samt om der er sket en udvikling over tid. Med udgangspunkt i køn, etnicitet og seksualitet analyseres i alt 100 film fra henholdsvis 1976-1980 og 2012-2016. Analyse af de i alt 500 karakterer afslører, at den hvide, heteroseksuelle mand dominerer i både den tidlige og sene periode. Ikke-hvide samt ikke-heteroseksuelle er næsten ikke-eksisterende blandt de bærende roller og portrætteres, ligesom kvinder, fortsat stereotyp på visse områder.

ABSTRACT

Deploying a quantitative content analysis, this article examines how minority groups are represented in the most popular films in Danish cinemas, and whether there has been a development over time. Based on gender, ethnicity and sexuality, a total of 100 films are analysed from 1976-1980 and 2012-2016 respectively. When analysing the total of 500 characters, it is concluded that the white, heterosexual man is dominating both in the early and late period of time. Non-whites and non-heterosexuals are almost non-existing among the leading roles, and are still, as is the case with women, portrayed in a stereotypical manner.

EMNEORD

Mangfoldighed, filmrepræsentationer, kvantitativ indholdsanalyse.

KEYWORDS

Diversity, film representation, quantitative content analysis.

Introduktion

Inden for de seneste år er mangfoldighed blevet et nøgleord i filmbranchen. Skarp kritik er blevet rettet mod et Hollywood, der tilsyneladende er struktureret efter en entydig og fastlåst opfattelse af, hvad der sælger i film (McNary 2018). Efterspørgslen på større mangfoldighed kom blandt andet til udtryk ved den amerikanske Oscar-uddeling i 2016. Her var manglen på afroamerikanske skuespillere blandt de nominerede årsag til store protester i industrien (Thomsen 2016). Endvidere har Me Too og den tilhørende Harvey Weinstein-skandale været med til at blotlægge, præcis *hvor* meget ubalance og diskrimination der flourer under overfladen. Taget i betragtning af de forskellige tiltag, der er udformet af branchen selv, tyder noget dog på, at normerne bliver taget op til revision. Oscar-akademiet har vedtaget en målsætning om at have dobbelt så mange kvinder og repræsentanter for mindretalsgrupper i 2020 (Jyllands-Posten 2016), Cannes Film Festival har udtalt, at de vil udnævne flere kvinder som jurypræsidenter, og i England og Sverige er man gået så langt, at der er blevet indført kønskvoter inden for film og TV (Berglöv 2016; Benner 2016). I en dansk kontekst har Det Danske Filminstitut (DFI) udarbejdet et branchecharter, som skal styrke etnisk mangfoldighed både foran og bag kameraet (Det Danske Filminstitut [DFI] 2015). Men har disse tiltag en reel effekt? Ifølge Hollywood Diversity Report fra 2018 bærer den globale filmindustri stadig præg af myten om, at en person af anden etnicitet end kaukasisk ikke kan sælge billetter udenlandsk (UCLA 2018). Men er succesen bag nye film som *Black Panther* (2018), *Wonder Woman* (2017) og *Moonlight* (2016), der hver især skildrer henholdsvis etniske minoriteter, stærke kvinder og en nuanceret homoseksualitet, ikke netop bevis på, at publikum er klar til at omfavne den mangfoldige film?

Formålet med denne artikel er at belyse spørgsmålet om mangfoldighed i film. Det er særligt køn, etnicitet og seksualitet, der har præget debatten, hvorfor disse variable udgør omdrejningspunktet. Der søges svar på, hvem der indtager de største roller i populære film, samt hvordan kvinder, ikke-hvide og ikke-heteroseksuelle fremstilles. Fokus er på udvikling, hvorfor udgangspunktet for undersøgelsen er to forskudte tidsperioder. Hermed kan det dokumenteres, hvorvidt filmbranchen har gennemgået en udvikling og er blevet mere mangfoldig, eller om tidligere stereotyper blot reproduceres.

Litteratur-review

For at få et overblik over tidligere forskning på området er der foretaget et litteratur-review. Reviewet er udarbejdet ved hjælp af en systematisk søgning, opbygget omkring søgestrengen "content analysis" og "film or movie". Fokus har været at gennemgå den forskning, hvor filmrepræsentationer er blevet undersøgt ved hjælp af kvantitativ indholdsanalyse. Ebscohost, som er en paraply søgemaskine, blev anvendt til formålet.

Litteraturen viser, at mangfoldighed på film er blevet undersøgt på flere forskellige måder, afhængig af hvad det pågældende forskningsfelt har været. Særligt køn som emne har optaget forskere og er primært belyst ved hjælp af en kvantitativ indholdsanalyse (Rothman, Powers og Rothman 1993; Bazzini et al. 1997; Neuendorf et al. 2010; England, Descartes og Collier-Meek 2011; Gilpatric 2010). Den kvantitative indholdsanalyse anvendes også inden for race og etnicitet (Banjo og Jennings 2017; Ramasubramanian 2005; Eschholz, Bufkin og Long 2002), seksualitet (Fisher et al. 2007), handicappede (Abernethy, Duncan og Childers 2017), skønhedsidealiser (Karupiah 2015), bestemte karaktertyper (Beckwith 2009; Gilpatric 2010) med mere. Indholdsanalysens styrke er, at den kan dokumentere uligheder, hvorfor den er oplagt til at belyse repræsentationen af sociale grupper (Fiske og Handel 1946, 130).

Banebrydende filmforskning

I den tidlige litteratur om repræsentationer på film placerer Dorothy B. Jones sig med artiklen "Quantitative Analysis of Motion Picture Content" (1942). Ud af de fundne artikler i reviewet er denne ældst. Jones (1942, 412) beskriver selv, hvordan der i forskningen hidtil blot har været ét eksempel på en udgivet artikel, hvori filmindhold undersøges kvantitativt.

Samplingen talte i alt 100 film, udgivet i henholdsvis 1941 og 1942. Kodningsskemaet havde oprindeligt 9 punkter, som de første 25 film blev analyseret ud fra. De sidste 75 film blev blot kodet ud fra punkt 1-6, da disse viste sig at være mest relevante. Samtlige punkter fra skemaet lyder: 1) Basic production information, 2) Story locale, 3) Story time, 4) Languages used, 5)

Type of picture (genre), 6) Character analysis, 7) Character census, 8) Presentation of crime, 9) Births, marriages, deaths (Jones 1942, 413-414). I kvantitativ indholdsanalyse skelner man mellem manifest og latent indhold. Det manifeste består af elementer, som er entydigt identificerbare, mens det latente kommunikationsindhold ikke direkte udtales, men i højere grad "ligger mellem linjerne". Sidstnævnte vil ofte have en værdiladning (Eskjær og Helles 2015, 12). Visse af Jones' kategorier, eksempelvis *basic production info*, er manifest, mens andre, eksempelvis *character analysis*, er latent.

Jones har en antagelse om, at film påvirker – bevidst eller ubevidst. Det beskrives, hvordan man i tidligere forskning har påvist, at helte og heltinder er med til at forme amerikansk kultur såvel som folks holdninger. Det nødvendiggør en undersøgelse af, hvilke typer mennesker der besætter disse roller, og om det er repræsentativt for samfundet (Jones; 1942). Disse antagelser udgør dog blot motivationen bag undersøgelsen fremfor egentlige hypoteser, der søges af- eller bekræftet.

Jones udleder i sine resultater, at der i de 100 film optræder dobbelt så mange mænd som kvinder i de bærende roller (Jones 1942, 417). Resultatet påviser datidens Hollywoods manglende mangfoldighed på kønsområdet. Derudover er de kvindelige karakterer generelt repræsenteret yngre end de mandlige (Jones 1942, 418).

Jones koder også for hovedkarakterens "wants", altså hvilke mål der i plottet stræbes efter at nå (Jones 1942, 419). Ud af de 188 hovedkarakterer var målet for 68,1% af dem kærlighed, mens 26,1% ville have "fame", "reputation" eller "prestige", 15,9% ville have "safety", 13,8% ville have "a way of life", 9,6% ville have penge eller materielle goder, og 9% ville have "rightness to their duty" (Jones 1942, 421). I og med der kodes for flere mål, er det svært at konkludere, om kærlighed er hovedmålet, eller om det i højere grad er et sideløbende delmål. Men det er iøjnefaldende, at der i så mange tilfælde optræder et kærlighedselement. Der konkluderes derudover, at kærlighed i højere grad var et mål for kvindelige hovedkarakterer end for de mandlige (Jones 1942, 421).

Medierepræsentation af kvinder

Hvis Jones' resultater sammenlignes med senere forskning, er det relevant at fremhæve pointerne vedrørende kvinder. Bazzini et al (1997) undersøgte fremstillingen af køn og alder over fem årtier; fra 1940'erne til 1980'erne. Af de inkluderede film er stort set alle udkommet senere end dem, som Jones analyserede. Samplingen tæller 20 populære film fra hvert årti, hvilket samlet set medfører kodningen af 829 karakterer. Det er dog kun portrættingen af centrale og sekundære karakterer, der er analyseret (Bazzini et al. 1997, 538). Ud af de 253 hovedkarakterer er 64% mænd og 36% kvinder, og ud af de 281 sekundære karakterer er 72% mænd og 28% kvinder (Bazzini et al. 1997, 538). Kvinder er altså generelt underrepræsenterede i de større roller; en pointe, der også afspejles i anden forskning (Smith et al. 2010; Gilpatric 2010; Robinson, Callister og Magoffin 2009; Eschholz et al. 2002). Udover at kvinder er underrepræsenterede, fremstilles de ofte yngre end deres mandlige medskuespillere. Bazzini et al. (1997) blandt andre konkluderer, at 38% af de mandlige hovedkarakterer estimeres til at være over 35, mens det kun er tilfældet for 8% af de kvindelige. Den skæve fordeling går igen hos de sekundære karakterer: 44% af mændene er over 35 år, og 12% af kvinderne (Bazzini et al. 1997, 538). Pointen vedrørende forskel i alder er også blevet konkluderet i andre undersøgelser (Neuendorf et al. 2010, 757-758).

Seksualitet

Inden for forskningen i, hvordan seksualitet er blevet repræsenteret på film, findes der næsten ikke nogen eksempler, hvor kvantitativ indholdsanalyse er blevet anvendt. Denne mangel skyldes potentielt, at der generelt foreligger en manglende mangfoldighed, når det gælder seksualitet på film og TV (Fisher et al. 2007, 168). Før 1970 var homoseksuelle stort set ikke at finde på lærredet, og det relativt høje fravær fortsatte indtil 1990'erne (Wyatt 2002 i Fisher et al. 2007, 169). I en senere undersøgelse, som er baseret på TV-programmer i 2001-2002 og 2002-2003, konkluderer Deborah Fisher et al. (2007, 184), at opførsel og snak indeholdende ikke-heteroseksuelt indhold stadig forekommer forholdsvis sjældent. Samme pointe afspejles i Bufkins og Eschholz' undersøgelse *Images of Sex and Rape* (2000), hvor sex- og voldtægtsscener analyseres. Ud af de 30 fundne sexscener, på tværs af film fra 1996, er kun to af disse homoseksuelle.

Scenerne består begge af ældre mænd, der voldtager unge drenge, hvilket ifølge forskerne er med til at styrke en dominerende, maskulin kultur, hvor homoseksuel sex altid er det afvigende (Bufkin og Eschholz 2000, 1330).

Resultaterne tyder på, at folk med en ikke-heteroseksuel seksualitet har været underrepræsenteret på film i mange år. Det er dog interessant, at de selv efter 00'erne optræder relativt sjældent.

Etnicitet

Den hvide mand synes at dominere både foran og bag kameraet, hvorfor underrepræsentationen ikke kun gælder for kvinder, men også for etniske minoriteter (Eschholz et al. 2002, 313-314). Etnicitet på film er et emne, der i nogen grad er blevet undersøgt ved hjælp af kvantitativ indholdsanalyse. Eschholz et al. (2002) samt Dagaz og Harger (2011) har eksempelvis både fokus på køn og race. Eschholz et al. (2002) konkluderer, at 19% af 147 hovedkarakterer fra populære film i 1996 udgøres af afroamerikanere. På trods af at dette tal umiddelbart harmonerer med befolkningsandelen, påpeges det samtidig, at etniske minoriteter ofte optræder i film, der i forvejen har et "non-white" cast. Endvidere er latinamerikanere, indfødte amerikanere og asiater nærmest ikke-eksisterende blandt disse karakterer (Eschholz et al. 2002, 314). Komedie er den genre, hvor der er størst chance for, at en ikke-hvid mand optræder, mens dramaer er den genre, hvor der er mindst. Ikke-hvide, kvindelige hovedkarakterer derimod er hovedsageligt at finde i action- og adventurefilm (Eschholz et al. 2002, 314). I forlængelse heraf pointerer forskerne, at dramaet som genre generelt tillader mere karakterudvikling. Underrepræsentationen af ikke-hvide i dramagenren kan således være tegn på, at etniske minoriteter fortsat får mere useriøse, komiske og kriminelle roller end hvide (Eschholz et al. 2002, 315). Endvidere blev ikke-hvide ofte portrætteret yngre end hvide i undersøgelsen: 37% af ikke-hvide karakterer var 30 år eller yngre, mens dette kun gjaldt for 15% af hvide karakterer (Eschholz et al. 2002, 315).

Medieeffekt

En stor del af artiklerne i det nærværende review udspringer af problematikken i, at medieindhold til en vis grad påvirker publikums verdensforestillinger (Robinson et al. 2009; Becker, Thomas og Cope 2016; Bufkin og Eschholz 2000; Ramasubramanian 2005). Netop denne problematik begrundes således, hvorfor diverse undersøgelses-samplinger typisk består af de film, der har indtjent flest penge. De film med højest indtjening er samtidigt de film, som det største publikum har set. Om dette skriver Young et al (2008, 86): "Box-office gross was used so as to identify those films that have been seen by the greatest number of individuals and are therefore likely to have had the greatest impact on public consciousness". I forskningslitteraturen bliver det problematiseret, hvis en social gruppe bliver portrætteret på ensidig og stereotypisk vis, hvorfor der indtages en kritisk tilgang til populærkultur.

Undersøgelsens relevans

Jones' undersøgelse fra 1942 er den, der lægger sig tættest op ad genstandsfeltet, som præsenteres i denne artikel. Dette skyldes, at der i begge artikler inddrages en bred vifte af variable, hvorfor tilgangen bærer præg af den eksplorative. Nærværende artikel kan bidrage med nuancerede resultater inden for det overordnede felt: repræsentationer på film. Ydermere er det værd at pointere, at problemfeltet i denne artikel omfavner flere områder, der stort set ikke optræder inden for nyere forskning i filmrepræsentationer. Det drejer sig om variabelen seksualitet, herunder repræsentationen af homo- og biseksuelle, samt inddragelsen af danske film. Artiklerne i dette litteraturreview understreger, at det hovedsageligt er amerikansk populærkultur, der danner genstandsfelt for kvantitative indholdsanalyser af medierepræsentationer. I en dansk kontekst er det begrænset, hvad der findes af forskningslitteratur, hvor enten danske film eller film i danske biografer indgår. Ét nærliggende eksempel skal dog findes i Rasmus Helles og Signe Sophus Lais artikel "Travelling or Not? A Content Analysis Mapping Danish Television Drama from 2005 to 2014" (2017). Fokus heri er dog på TV-serier og ikke film, og selve undersøgelsesfeltet afviger fra det, der præsenteres i denne artikel.

Metode

Artiklen er baseret på et speciale, udarbejdet i 2018 af i alt tre studerende: Julie Ottosen, Sofie Amalie Edlev og forfatteren.

Metodekombination og sampling

Artiklen undersøger på tværs af to tidsperioder, hvorvidt der er sket en udvikling i forekomsten samt repræsentationen af minoritetsgrupper i de mest sete film i danske biografer. Samplingen består af de ti mest sete film per år i danske biografer i tidsperioderne 1976 til 1980 og 2012 til 2016. Den endelige sampling består således af i alt 100 film af samlet varighed af 190 timer. Udvælgelsen af film er foretaget ud fra den variation af sandsynlighedsbaseret stratificeret sampling, som kaldes popularitetssampling (Eskjær og Helles, 2015, 56; Krippendorff 2004, 116).

Den anvendte metodekombination er den integrerede indholdsanalyse, hvori den kvantitative indholdsanalyse er primær (Krippendorff 2004, xvii; Eskjær og Helles 2015, 6+130). Der suppleres med en kvalitativ, teoretisk analyse, der anvendes til at foretage nedslag i empirien.

Kodningsmanual og -skema

Forud for selve kodningen blev der udarbejdet en kodningsmanual og et kodningsskema, som er grundlæggende for den kvantitative indholdsanalyse (Eskjær og Helles 2015, 67). Manualen angiver og formulerer de kategorier, variable og værdier, som optælles og sammenlignes i det givne kommunikationsindhold, samt fremgangsmåden for kodningen (Eskjær og Helles 2015, 12). Formålet er at skabe standardiserede definitioner af, hvordan kommunikationsindhold, især latent, skal aflæses. Således skabes grundlag for en konsistent kodning (Krippendorff 2004, 125; Eskjær og Helles 2015, 68). Kodningsskemaet er det skema, hvori selve kodningen af de givne variable noteres.

Udvælgelse af variable

Kategorierne og variablene er udarbejdet på baggrund af lignende undersøgelser, blandt andet de præsenterede i litteraturreviewet. Filmene er indledningsvis kodet ud fra deres grundlæggende metadata. Dette er informationer såsom: titel, årstal, land, billetsalg, instruktør, instruktørens køn, instruktørens etnicitet, producent, spilletid og genre. I den videre kodning kodes filmene ud fra 14 variable. De 12 første variable udgør kodningen af filmens fem vigtigste karakterer. Undersøgelsen indeholder således en kodning af i alt 500 karakterer. Hver karakter blev kodet ud fra de 12 variable: karakterfunktion, køn, alder, etnicitet, erhverv, socialklasse, civilstand, børn, seksualitet, karaktertræk, død og motivation. De to resterende variable udgør kodning af filmenes tid og miljø.

Kodning af latent indhold

Kodningen af visse variable indebærer kodning af latent indhold, hvorfor der redegøres for centrale overvejelser vedrørende køn, etnicitet, seksualitet, alder og karakterfunktion.

I forhold til køn, etnicitet og alder har karakterens fysiske træk samt verbale cues udgjort grundlag for kodningen. Samme fremgangsmåde er brugt i tidligere undersøgelser ved samme variable (Eschholz et al. 2002; 310). I kodningsmanualen er udvalgte variable desuden blevet specificeret yderligere for at skabe entydige principper. Under kategorien alder er der eksempelvis opstillet aldersintervaller for hver værdi. En karakter blev kodet som barn, hvis denne blev vurderet til at være mellem 1-12 år, Teenager fra 13-19 år, ung fra 20-30 år etc.

Når vi derimod vender blikket mod seksualitet, kan kodningen ikke baseres på fysiske træk (Dyer 2002). Kodningen er i stedet baseret på informationer eller cues vedrørende karakterens romantiske forhold eller forestillinger/tanker om samme, samt på verbale udsagn. Analyse af repræsentationen foretages også ved hjælp af cues og hints (Benshoff og Griffin 2006, 21). Det er værd at tilføje,

at der i kodemanualen er tilføjet en neutralværdi, under de kategorier hvor det er fundet nødvendigt – herunder seksualitet. Dette drejer sig om følgende kategorier: køn, erhverv, civilstand, børn, seksualitet, karaktertræk, tid og miljø. I seksualitetskategorien er karakteren kodet som neutral, hvis hverken hetero- homo- eller biseksuelle træk har været synlige manifest eller latent. Således har koderne ikke håndteret manglende cues som en naturlig indikator på heteroseksualitet.

Det erkendes, at værdierne ikke nødvendigvis er fuldstændig udtømmende. I dag findes der eksempelvis mange måder at udtrykke sin seksualitet på, hvilket medfører en meget bred vifte af seksualitetsbetegnelser. I nærværende artikel får karaktererne ikke lov til at "falde uden for" kategorierne, hvorfor de på sin vis reduceres til de opstillede værdier. Men kategorisering er grundpræmissen for at kunne udføre den kvantitative indholdsanalyse. Fokus i nærværende artikel er således i højere grad at opstille den dominerende værdi overfor de resterende. Hvor sidstnævnte traditionelt vis vil udgøre "det afvigende".

I forhold til at definere entydige principper for, hvordan filmens protagonist, antagonist og væsentligste biroller er fundet, er der hentet inspiration fra David Bordwells (2008) teori om narratologi. Bordwell nævner blandt andet karakterens udvikling, karakterens betydning for plot og handling og karakterens påvirkning af filmens begivenheder som faktorer, der kan være bestemmende for, om der er tale om en protagonist (Bordwell 2008). Kodning af karakterfunktion i nærværende undersøgelse er baseret på 1) den karakter, hvis oplevelser, følelser og konflikt filmen fokuserer på, 2) den karakter, som driver plottet fremad, og 3) den karakter, som undergår den største udvikling. Antagonisten er noteret ved den karakter, som forhindrer protagonisten i at nå sit mål: filmens skurk/modstander. I forhold til at kode for de mest væsentligste biroller baseres udvælgelsen på, hvilke karakterer der har mest indflydelse på filmens handling.

Reliabilitet

Reliabilitet handler om, hvorvidt målingerne samt resultaterne heraf er konsistente og stabile (Bryman 2012, 46). I kvantitativ indholdsanalyse skal

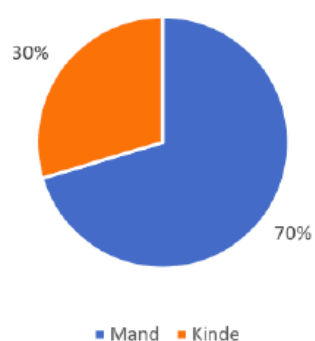
forudsætningen for en pålidelig undersøgelse findes i en klar og entydig dataregistrering. Hertil skal kodningen være mulig at forstå for udefrakommende (Krippendorff 2004, 211). For at opfylde det givne kvalitetskriterium er der oprettet en udførlig kodningsmanual med henblik på at undgå bias og subjektive forståelser i kodningsprocessen. På grund af tidsbegrænsningen har det ikke været muligt for alle tre kodere at kode samtlige 100 film. I stedet er der anvendt pilottests, som også er en metode til at sikre overensstemmelse i kodningen (Eskjær og Helles 2015; 77). To film er kodet i konsensus, og resultaterne diskuteret for at opnå fælles forståelse af kategorierne. Hvis der er opstået tvivl om kodning af en bestemt karakter i den individuelle kodningsproces, er dette desuden blevet diskuteret i fællesskab. Efter kodning af pilotfilmene er der foretaget en såkaldt interkoderreliabilitetstest, som tester enigheden blandt koderne (Eskjær og Helles 2015, 77). Antallet af enheder (film) har ikke været højt nok til at foretage en gyldig test, hvorfor enigheden på 95% blandt koderne udelukkende kan bruges som indikation på enighed.

Analyse

Køn

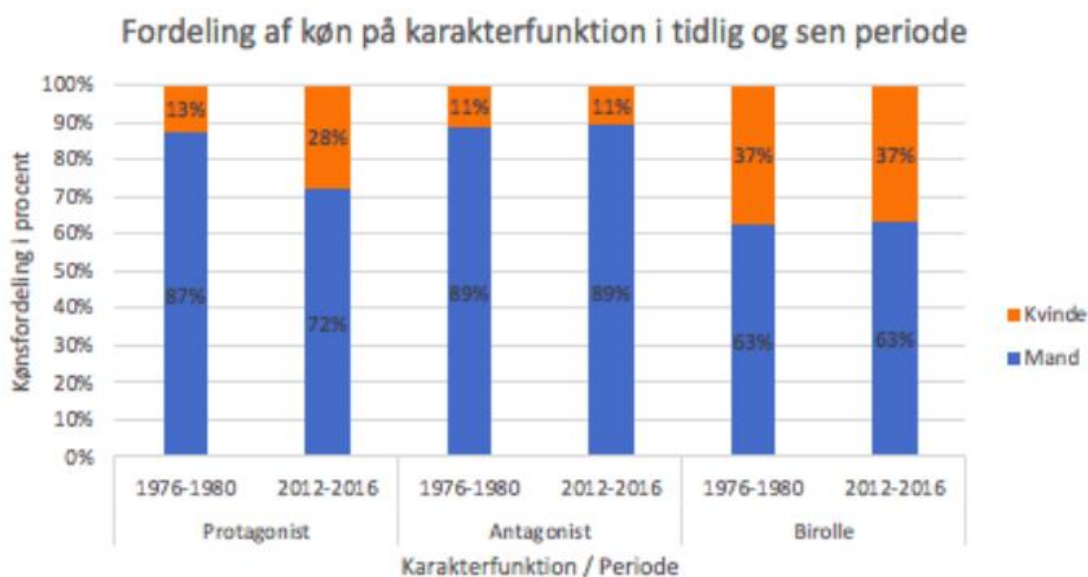
Ser man på den overordnede fordeling af køn i undersøgelsens sampling, udgør de mandlige karakterer 70% ($n=352$) af de i alt 500 karakterer, hvorimod de kvindelige karakterer udgør 30% ($n=148$).

Fordeling af køn på de 500 karakterer
- Begge perioder

Rettes blikket på hver af tidsperioderne, forekommer der ikke en signifikant udvikling af kønsfordelingen i antallet af samlede karakterer ($\chi^2(500) = 0.61$, $p < 0.05$). I den tidlige periode er fordelingen blandt mænd og kvinder henholdsvis 72% ($n=180$) og 28% ($n=70$), hvor det i den sene periode er 69% ($n=172$) og 31% ($n=78$), hvilket indikerer en status quo. I betragtning af at studier af populærkulturelle film allerede i 1942 kunne påvise en ulighed blandt mandlige og kvindelige karakterer (Jones, 1942), er det tankevækkende, at der ikke ses en større forskel mellem de to tidsperioder.

Hvis man sammenligner de tre karakterfunktioner: protagonister, antagonister og biroller, ses en underrepræsentation af kvinder desuden i samtlige værdier.

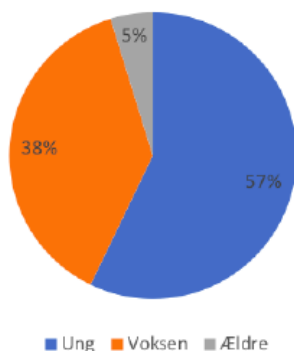
Det, som tallene også indikerer, er, at der er en ulige kønsfordeling, i forhold til hvem der tildeles filmens bærende rolle. 87% procent er mænd i den tidlige periode, og i den sene er tallet 72%. Pointen understøtter resultater fra tidligere forskning, hvori det påvises, at kvinder er underrepræsenteret i både ledende og mindre roller (Jones 1942; Smith, et al. 2010; Gilpatric 2010; Eschholz, Bufkin og Long 2002; Robinson, Callister og Magoffin 2009). Sammenlignes tidsperioderne, er det værd at fremhæve, at der sker en fordobling i antallet af kvindelige protagonister: fra 7 til 14 karakterer. Ved foretagelse af en signifikanstest fremgår det, at det øgede antal af kvindelige protagonister er

tæt på at være statistisk signifikant ($\chi^2(105) = 3.82, p < 0.05$). Så på trods af at mænd overordnet dominerer i begge perioder, er stigningen potentielt et tegn på, at filmindustrien rykker mod en mere ligelig kønsfordeling i protagonistrollen. Det synes også, at der er givet plads til en mere "stærk" hovedrolle, hvilket værdien motivation kan belyse. Ved at analysere, hvad der ligger til grund for karakterernes handlinger, opnås der en dybere forståelse af, hvordan karaktererne er repræsenteret (Young et al. 2008, 83).

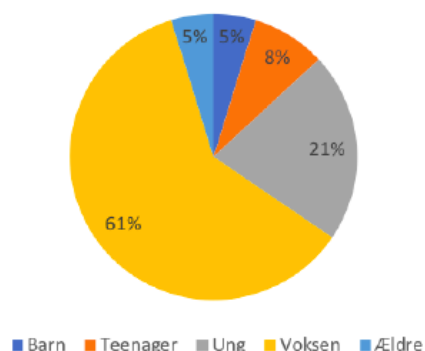
Motivation	Køn / Periode							
	Mænd				Kvinder			
	1976-1980		2012-2016		1976-1980		2012-2016	
	n	%	n	%	n	%	n	%
Penge/prestige/berømtthed	10	21%	3	8%		0%		0%
Magt	1	2%		0%		0%		0%
Kærlighed	6	13%		0%	1	14%	3	21%
Bekymring for andre	1	2%	7	19%	1	14%	1	7%
Hævn/retfærdighed	12	25%	16	44%		0%		0%
Lykke	12	25%	8	22%	5	71%	5	36%
Idealisme	6	13%	2	6%		0%	5	36%
Hovedtotal	48	100%	36	100%	7	100%	14	100%

Som det fremgår i tabellen, fordeler de mandlige protagonisters motivation sig over alle syv værdier. De kvindelige fordeler de sig blot på kærlighed, bekymring for andre, lykke og idealisme. For de kvindelige protagonister er det i den tidlige periode lykke, som oftest optræder som motivation med 71% ($n=5$). I den sene periode har de kvindelige protagonister derimod både lykke og idealisme som primær motivation. Med forekomsten af fem kvindelige protagonister med idealisme som motivation i den sene periode kan det tyde på, at kvinder i dag får mere handlekraftige roller (Scott og Dargis 2014). En karakter, der portrætteres som havende idealisme som motivation, er eksempelvis Katniss Everdeen, der optræder i Hunger Games-filmene. Katniss eksemplificerer en moderne heltinde, der er handlekraftig, stærk og selvstændig, og som bryder med stereotypiske forestillinger om, at kvinden er passiv. Hvad der dog særligt kendetegner de kvindelige protagonister, såvel som antagonister og biroller, er, at de portrætteres yngre end de mandlige.

Aldersfordeling hos den kvindelige protagonist - samlet for begge perioder

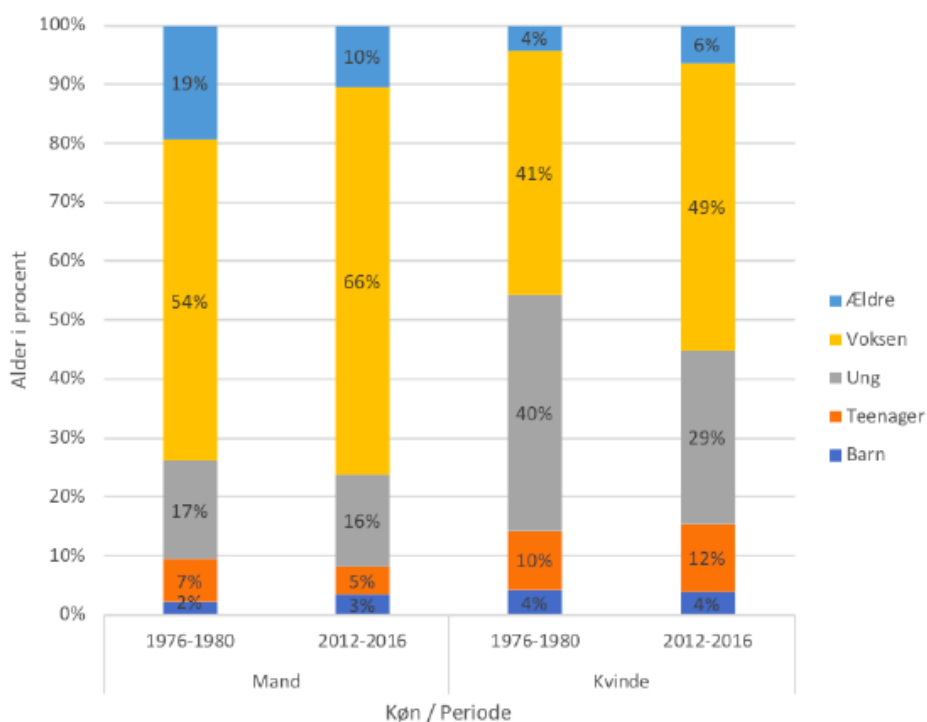

Aldersfordeling hos den mandlige protagonist - samlet for begge perioder

57% ($n=12$) af de kvindelige protagonister er kodet som værende unge, mens dette kun gælder for 21% ($n=18$) af de mandlige. Hvor "ung"-kategorien er den mest hyppigt forekommende for kvindelige protagonister, er det hos den mandlige den voksne kategori. Endvidere er den ældre kvinde nærmest ikke-eksisterende blandt de fem største karakterer. Ud af de 500 karakterer er der blot otte af disse, der er kodet som ældre kvinder. De er desuden alle biroller. Antallet af ældre mænd ligger derimod på 53 og fordeler sig på både protagonist, antagonist og birolle.

Alder fordelt på køn over tid

Som det fremgår af tabellen, gælder den yngre repræsentation for kvindelige karakterer både i den tidlige og sene periode.

Hvis der udelukkende fokuseres på antagonisten, fremgår der et tydeligt mønster i forhold til fordelingen blandt mænd og kvinder. Under karakterfunktioner er antagonist den værdi, hvor der er størst forskel på frekvensen blandt kønnene. Af alle antagonister i den tidlige periode udgør mænd 89% ($n=32$) af antagonisterne, hvor kun 11% ($n=4$) udgøres af kvinder. En fuldstændig identisk procentuel fordeling aflæses i den sene periode. I og med at en antagonist er modstander i filmen, er det også primært denne, som driver handlingen fremad ved at give hjælperen og hovedkarakteren modstand (Breum 2016, 61). Derfor kan underrepræsentationen af kvinder i denne karakterfunktion være med til at forstærke forestillingen om, at kvinder er passive og svage og derfor ikke egnede til at indtage rollen som skurk (Green 2004, 52). Det, der karakteriserer de kvindelige antagonister, er, at de er hvide, at de alle er unge eller voksne, og at ingen af dem dør. I forhold til civilstand fordeler karaktererne sig over alle værdier, men størstedelen fremstilles som neutrale ($n=3$). Der er dog ingen i hverken den tidlige eller sene periode, som er gift. Derudover er 3 af karaktererne kodet som havende ingen børn, 2 karakterer med et barn og 3 som neutrale. De to karakterer, der har et barn, består af Juliane Marie i *En kongelig affære* (2012), der er enke, og Joanna Kramer i *Kramer vs. Kramer* (1980), som er skilt. Den kvindelige antagonist afviger derfor fra det, der kan betegnes "idealfamilien", og som historisk set har været et ideologisk normativ (Collins 1998, 62-63). Fællestrækkene for flere af karaktererne kan desuden findes i deres narrative forløb, hvor to dele af livsverdenen – karriere og familie – ikke synes at kunne forenes, en pointe, der også er udledt i anden forskning (Ezzedeen 2015). Et eksempel fra samlingen, hvor dette kommer til udtryk, er hos den karriereorienteret antagonist Alice, fra *Bridget Jones' Baby* (2016). Hun opfylder næsten til punkt og prikke den stereotyp, der benævnes "isdronningen", og som henviser til en kvinde, der har opnået magt, men til gengæld er isoleret og uden sociale forhold i livet (Hammer 2010, 270).

Seksualitet

Seksualitet er bundet op på samme binære system, som det er tilfældet med køn: mand/kvinde, maskulin/feminin og aktiv/passiv. Når man til gengæld forsøger at bestemme en persons seksualitet, er det groft skitseret den binære opposition heteroseksuel/homoseksuel, der præger normen for kategoriseringsprocessen (Dyer 2002, 24). Med det sagt afvises det ikke, at der er flere måder at definere sin seksualitet på. Men i og med at der i undersøgelsen tages udgangspunkt i sammenligningen mellem heteroseksuel/ikke-heteroseksuelle, tages der på sin vis udgangspunkt i den binære opposition. Bevæggrunden for dette er at kunne sammenligne det dominerende overfor det afvigende.

Som det fremgår i tabellen nedenfor, viser undersøgelsen, at det er den heteroseksuelle karakter, der dominerer i samplingen.

Seksualitet	Periode 1976-1980		2012-2016	
	n	%	n	%
Heteroseksuel	187	75%	175	70%
Homoseksuel	2	1%	2	1%
Biseksuel	2	1%	2	1%
Neutral	59	24%	71	28%
Hovedtotal	250	100%	250	100%

Figur 18

Ud fra normen, at heteroseksualiteten dominerer filmene, er disse frekvenser således ikke overraskende (Dyer 2002, 4; Foster 2003, 7). Til gengæld kan der blot tælles otte karakterer (2%) tilhørende en seksuel minoritet ud af de i alt 500. Seks ud af disse karakterer er repræsenteret i danske film. At bi- og homoseksualitet udgør så lille en procentdel er heller ikke overraskende. Historisk set er seksuelle minoriteter underrepræsenteret på det store lærred (Smelik 1998, 135; Bond 2014, 100). I forhold til rollefordeling er syv ud af de otte karakterer biroller, og en enkelt karakter er protagonist. Ud af de i alt 105 protagonister, der indgår i undersøgelsens sampling, er der således kun en enkelt, der portrætteres som ikke-heteroseksuel. Dette drejer sig om den biseksuelle karakter Martin, som spiller hovedrollen i den danske film *Kapgang*

(2014). Forholdsvist mange karakterer er kodet som neutrale. Det skyldes formentlig, at seksualitet som udgangspunkt ikke kan ses eller viser sig (Dyer 2002; 19). Baseret på argumentet om den usynlige heteroseksualitet, vil disse karakterer potentielt blive opfattet som heteroseksuelle af seerne. Den usynlige heteroseksualitet indebærer, at heteroseksualitet bliver konstrueret og opfattet som en usynlig naturlighed (Dyer 2002; 119).

Da antallet af homoseksuelle, biseksuelle og lesbiske er så få, kan der kvantitativt ikke aflæses mønstre på tværs af variablene. I stedet er det relevant at analysere, hvordan de repræsenteres kvalitativt. Repræsentation er særligt vigtig, idet en karakters seksualitet ikke i sig selv er synlig. Derved bliver repræsentationen gennem cues og hints essentiel (Benshoff og Griffin 2006, 21). Stereotypificeret homoseksualitet kan både antydes i filmens dialog, for eksempel hvis en mandlig karakter ytrer, at han kan lide blomster eller går op i kunst, eller gennem handling, som eksempelvis gennem stemte s'er eller løse håndled (Benshoff og Griffin 2006, 21; Dyer 2002, 22). For at få indblik i hvordan repræsentationer af de ikke-heteroseksuelle karakterer tager sig ud, er det gavnligt at tage udgangspunkt i de variable, hvor værdierne er overvejende ens på tværs af karaktererne. Dette gør sig gældende hos følgende variable: karaktertræk, etnicitet, civilstand, karakterfunktion, socialklasse, børn og død. Når de fælles værdier på tværs af variable koges sammen, tegnes der et billede af en karakter, der er en sympatisk, kaukasisk, ugift birolle uden børn, der tilhører middelklassen, og som ikke dør. Denne sammensatte type manifesterer sig eksempelvis i karakteren Patrick fra filmen *Den skaldede frisør* (2012). Patrick indgår i filmen som birolle og fremstilles med alle de nævnte karaktertræk. Det sidstnævnte træk er særligt iøjnefaldende, da det ellers ofte er de homoseksuelle, som dør i film (Rawson 2013). Ydermere er der ingen af de ikke-heteroseksuelle karakterer, der fremstilles som havende børn. Hos seks af karaktererne fremgår det eksplicit, at de ikke har børn, og de resterende to karakterer er kodet som neutrale. At ingen af karaktererne i undersøgelsen har børn eller er gift, er ikke umiddelbart overraskende. Barnløshed er et af de konventionelle træk i repræsentationen af homoseksuelle karakterer (Dyer, 2002, s. 22). Når man taler om familien som konstruktion, er normen desuden præget af en heterosexisme og den heteroseksuelle reproduktion (Collins 1998, 64).

Etnicitet

Den kaukasiske etnicitet dominerer i begge perioder med henholdsvis 236 karakterer i den tidlige periode og 232 i den sene. De resterende 32 karakterer repræsenterer etniske minoritetsgrupper og fordeler sig som følgende:

Etnicitet	Periode			
	1976-1980		2012-2016	
	n	%	n	%
Kaukasisk	236	94%	232	93%
Afroamerikansk	6	2%	2	1%
Subsaharisk	3	1%	4	2%
Asiatisk	1	0%		0%
Arabisk	1	0%	4	2%
Latinamerikansk		0%	5	2%
Andet	3	1%	3	1%
Hovedtotal	250	100%	250	100%

Ud fra en χ^2 -test, hvor karaktererne opdeles i hvide og ikke-hvide, viser denne desuden, at der ikke forekommer en signifikant udvikling mellem de to perioder ($\chi^2(500) = 0.53$, $p < 0.05$). Det, der er interessant i fordelingen af etniske grupper, er, at de kaukasiske karakterer udgør hele 94% ($n=468$) af de i alt 500 karakterer. Dette resultat er ikke overraskende, hvis man tager de lignende undersøgelser i reviewet i betragtning. Den hvide dominans kan desuden forstås ud fra den historiske kontekst, hvor primært tre begivenheder ifølge Stuart Hall (1997) har haft betydning. Det drejer sig om slavehandelen mellem Europa og Afrika i 1600-tallet, den europæiske kolonisering – og immigrationen til Europa og Nordamerika efter 2. verdenskrig. Disse begivenheder har været med til at forme diskursen om race samt opbygge underliggende magtforhold (Hall 1997; 239).

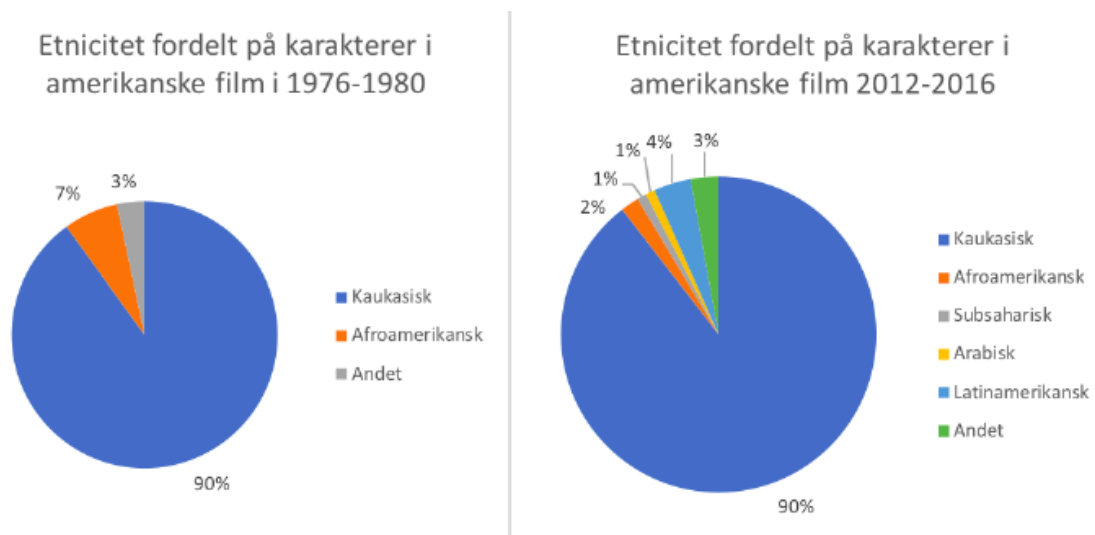
Hvis der fokuseres på filmens bærende rolle, er der blot en enkelt ikke-hvid karakter repræsenteret blandt i alt 105 protagonister. Protagonisten optræder i den franske dramafilm *Intouchables* fra 2012. Filmens hovedperson er den unge, fattige og halvkriminelle Driss, der er af afrikansk afstamning. Både Foster og Hall påpeger, at normen er, at hovedpersonen i film oftest er en hvid, heteroseksuel mand, og at ikke-hvide primært spiller biroller (Foster 2003, 10; Hall 1997, 252). Her indgår de i fortællingen som enten hovedpersonens ven

eller hjælper. I den sene periode er karakteren Assad fra Afdeling Q-filmene et eksempel på en birolle. Assad spiller rollen som politimand i de tre krimifilm, hvor han fremstilles som en voksen mand fra middelklassen. Allerede ved at placere Assad i rollen som politimand, bryder elementer af hans rolle med stereotypificeringen af arabiske karakterer, da disse ofte fremstilles som dovne, kriminelle og uden job (Necof 2003, 184; Kuschel og Zand 2007, 74; Shaheen 2003, 176). I den første film, *Kvinden i buret* (2013), får han sammen med den hvide protagonist Carl Mørck tildelt et job, der består i at opklare gamle sager. Da Carl første gang møder Assad, træder førstnævnte ind på et kontor, hvor der spilles høj hiphop-musik, og der høres klart en tyk mellemøstlig accent. Flere gange misforstår han desuden de danske udtryk. Således er Assad et godt eksempel på en karakter, der nuancerer forestillinger om arabere, men på samme tid besidder visse elementer, der synes at trække på den gængse opfattelse af, hvad en person fra Mellemøsten er.

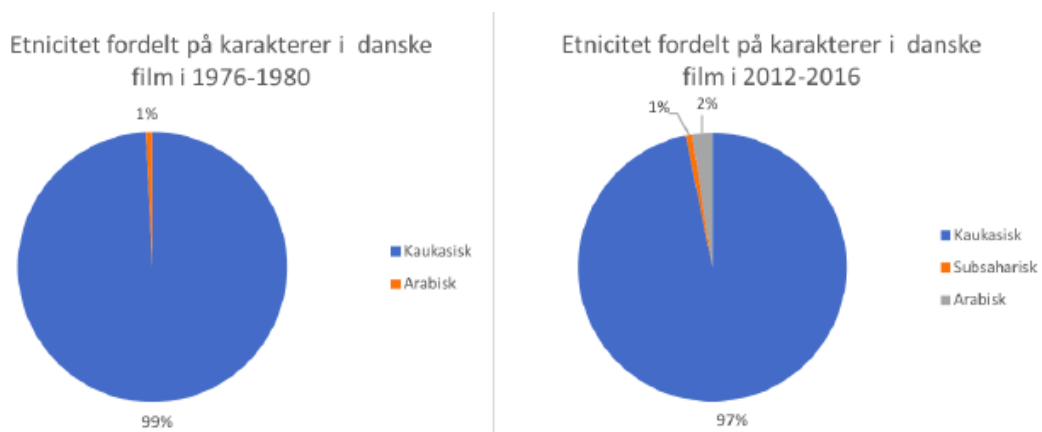
På trods af at der ikke kan aflæses en udvikling i forhold til frekvensen af etniske minoriteter i de fem vigtigste karakterer, blev det i de kvalitative observationer noteret, at etniske minoriteter ofte optrådte i de mindre roller eller som statistere. Ud af samplings i alt 100 film er der 63 film, som indeholder etniske minoritetsgrupper, hvortil de resterende 27 udelukkende portrætter hvide karakterer. Ser man på fordelingen i hvert landene, er der i de amerikanske film 37, der indeholder etniske minoriteter, ud af i alt 39 film (95%). Et godt eksempel på, at der kvalitativt potentielt er sket noget i de amerikanske film, kan ses i en sammenligning af Star Wars-filmene *The Empire Strikes Back* (1980) og *Star Wars: The Force Awakens* (2015). I en næsten identisk scene fra henholdsvis den tidlige og sene film ses det, at der i sidstnævnte optræder flere forskellige etniske minoriteter, såsom afroamerikanere og asiater. Derudover er der også flere kvinder. Andre eksempler på et mangfoldigt cast i de mindre biroller og statistroller ses blandt andet i Hunger Games-filmene, Fast & Furious-filmene og *Jason Bourne* (2016). Selvom det mangfoldige cast ikke kan påvises ud fra specialets kvantitative data, peger de kvalitative observationer på mulige ændringer i den amerikanske filmbranche.

I og med at Danmark og USA, som er repræsentanter for størstedelen af filmene i samlingen (49 danske film og 39 amerikanske), har en forskellig historie og kultur, er de værd at sammenligne. Én af forskellene skal findes i indvandringen. Hvor Danmark primært har haft indvandring fra Mellemøsten,

har USA haft en langt større variation. Diversiteten i befolkningsfordelingen er således mindre i en dansk kontekst (Danmarkshistorien u.å.). Nedenfor ses fordelingen i den tidlige og sene periode for amerikanske film.

Den tydelige dominans af kaukasiske karakterer fremgår i både den tidlige og sene periode. Hvor det i den tidlige periode kun er afroamerikanere samt andet-værdien, der er til stede, er de etniske minoriteter i højere grad spredt i den sene periode. Her optræder alle etniciteter på nær asiater. Tallene understreger dog, at der ikke er sket en frekvensmæssig udvikling over de 32 år. De danske film afspejler samme manglende udvikling, hvilket fremgår i nedenstående tabel.

Det kan altså konkluderes, at der ikke er sket nogen udvikling i etnicitet blandt de fem største karakterer. Anderledes ser det dog ud, hvis man inddrager statistroller. I kodningen af de 100 film har koderne noteret, hver gang en karakter med anden etnicitet end kaukasisk optrådte. Med udgangspunkt i denne optælling kan det analyseres, hvorvidt der er sket en udvikling i film, der inkluderer ikke-hvide i de mindre roller. Hos de danske film ser fordelingen ud, som illustreret nedenfor.

Danske film	Periode			
	1976-1980		2012-2016	
Etnicitet	n	%	n	%
Inkluderer minoritet	3	13%	13	50%
Inkluderer ikke minoritet	20	87%	13	50%
Hovedtotal	23	100%	26	100%

Stigningen i film, der inkluderer ikke-hvide, er udtryk for en reel udvikling ($\chi^2(49) = 3.99, p < 0.05$). Eksempler på danske film, hvor ikke-hvide inkluderes i mindre statistroller, ses i filmene *Far til fire - Onkel Sofus vender tilbage* (2014) og *Jagten* (2013). I begge film er etniske minoritetsgrupper inkluderet, men optræder i mindre roller uden taletid. Til trods for at der forekommer flere film med etniske minoritetsgrupper, portrætteres de ikke i filmenes fem vigtigste roller.

Konklusion

Ud fra ovenstående analyse og resultater, konkluderes det, at der fra perioden 1976-1980 til 2012-2016 ikke har været en signifikant udvikling i forekomsten af hverken kvinder, seksuelle eller etniske minoriteter i undersøgelsens sampling. Den type karakter, der til gengæld dominerer undersøgelsens film, er den heteroseksuelle, hvide mand. Denne dominans er således et udtryk for, at der eksisterer en ulighed i forekomsten af henholdsvis mænd og kvinder, heteroseksuelle og ikke-heteroseksuelle samt hvide og ikke-hvide. Underrepræsentationen af minoritetsgrupperne gør sig gældende i samtlige af karakterfunktionerne. I forhold til den kvalitative repræsentation af

minoritetsgrupperne fremgår det, at der visse steder synes at være nogle udviklingspunkter mellem tidsperioderne, men at stereotypiske træk stadig anvendes som en måde at portrættere både kvinder, ikke-heteroseksuelle og ikke-hvide.

Referencer

- Abernethy, Lisa C., John Chad L. Duncan og Walter Lee Childers. 2017. "A Content Analysis on the Media Portrayal of Characters with Limb Loss." *Journal of Prosthetics and Orthotics* 29 (4): 170-76.
- Banjo, Omotayo O. og Nancy A. Jennings. 2017. "Content Analysis of the Portrayal of White Characters in Black Films Across Two Decades." *Mass Communication and Society* 20 (2): 281-309.
- Bazzini, Doris, William McIntosh, Stephen Smith, Sabrina Cook, og Caleigh Harris. 1997. "The Aging Woman in Ppopular Film: Underrepresented, Unattractive, Unfriendly, and Unintelligent." *Sex Roles* 36 (7): 531-543.
- Becker, Sarah, Danielle Thomas og Michael Cope. 2016. "Post-Feminism for Children: Feminism 'Repackaged' in the Bratz Films." *Media, Culture & Society* 38 (8): 1218-1235.
- Beckwith, Douglas Charles. 2009. "Value of Protagonists in Best Pictures and Blockbusters: Implications for Marketing." *Psychology & Marketing: Marketing Movies* 26 (5): 445-469.
- Benner, Torben. 2016. "Svenskere: Kønskvotering giver bedre film". *Politiken*. Besøgt 4. april 2018:
<https://politiken.dk/kultur/filmogtv/art5624312/Svenskere-K%C3%B8nskvotering-giver-bedre-film>
- Benshoff, Harry og Sean Griffin. 2006. *Queer Images : A History of Gay and Lesbian Film in America* (Elektronisk udgave ed., Genre and Beyond: A Film Studies Series). Lanham, Maryland: Rowman & Littlefield.

- Bergløv, Emil. 2016. "BBC laver kvoter for kvinder og minoriteter". *Politiken*. Besøgt 4. april 2018: <https://politiken.dk/kultur/medier/art5622070/BBC-laver-kvoter-for-kvinder-og-minoriteter>
- Bond, Bradley. 2014. "Sex and Sexuality in Entertainment Media Popular with Lesbian, Gay, and Bisexual Adolescents." *Mass Communication and Society* 17 (1): 98-120.
- Bordwell, David. 2008. *Poetics of Cinema*. New York: Routledge, <https://doi.org/10.4324/9780203941898>
- Breum, Trine. 2016. *Film, fortælling og forførelse: Om filmdramaturgi og manuskriptskrivning*. København: Books on Demand GmbH. 4. udg.
- Bryman, Alan. 2012. *Social Research Methods*. Oxford: OUP Oxford. 4. udg.
- Bufkin, Jana og Sarah Eschholz. 2000. "Images of Sex and Rape." *Violence Against Women* 6 (12): 1317-1344.
- Collins, Patricia Hill. 1998. "It's All in the Family: Intersections of Gender, Race, and Nation." *Hypatia* 13 (3): 62-82.
- Dagaz, Mari og Brent Harger. 2011. "Race, Gender, and Research: Implications for Teaching from Depictions of Professors in Popular Film, 1985-2005." *Teaching Sociology* 39(3): 274-289.
- Danmarkshistorien. U.å. *Indvandring til Danmark, efter 1945*. Indhentet fra: <http://danmarkshistorien.dk/leksikon-og-kilder/vis/materiale/indvandring-til-danmark-efter-1945/>
- Danmarks Statistik. U.å.a. "Biografer og film." *Danmarks Statistik*. Besøgt 10. april 2018: <https://www.dst.dk/da/Statistik/emner/kultur-og-kirke/film-boeger-og-medier/biografer-og-film>
- Det Danske Filminstitut. 2015. "Undersøgelse af etnisk mangfoldighed i danske film". *Det Danske Filminstitut*.

Besøgt 3. maj 2018: <https://www.dfi.dk/omdfi/filminstituttet-saetter-fokus-pa-etnisk-mangfoldighed>

Dyer, Richard. 2002. *The Matter of Image: Essays on representations*. London: Routledge, Taylor & Francis Group. 2. udg.

England, Dawn, Elizabeth Descartes, og Lara Collier-Meek. 2011. "Gender Role Portrayal and the Disney Princesses." *Sex Roles* 64 (7): 555-67.

Eschholz, Sarah, Jana Bufkin og Jenny Long. 2002. "Symbolic Reality Bites: Women and Racial/Ethnic Minorities in Modern Films." *Sociological Spectrum* 22 (3): 299-334.

Eskjær, Mikkel Fugl og Rasmus Helles. 2015. *Kvantitativ indholdsanalyse*. Frederiksberg C: Samfundslitteratur.

Ezzedeen, Souha. 2015. "Portrayals of Career Women in Hollywood Films: Implications for the Glass Ceiling's Persistence." *Gender in Management: An International Journal* 30 (3): 239-264.

Fisher, Deborah, Hill Douglas, Joel W. Grube og Enid L. Gruber. 2007. "Gay, Lesbian, and Bisexual Content on Television." *Journal of Homosexuality* 52 (3-4): 167-188.

Fiske, Marjorie og Leo Handel. 1946. "Motion Picture Research: Content and Audience Analysis." *Journal of Marketing* 11 (2): 129-134.

Foster, Gwendolyn Audrey. 2003. *Performing Whiteness: Postmodern Re/constructions in the Ccinema*. New York: State University of New York Press.

Gilpatric, Katy. 2010. "Violent Female Action Characters in Contemporary American Cinema." *Sex Roles* 62 (11): 734-746.

Green, Lorraine. 2004. "Gender." *Social Identities: Multidisciplinary Approaches*, red. af Gary Taylor og Steve Spencer: 91-106. Abingdon: Routledge, Taylor & Francis Group.

- Hall, Stuart. 1997. "The spectacle of the 'Other'." *Representation: Cultural Representations and Signifying Practices*, red. af Stuart Hall: 223-291. London: SAGE Publications in association with The Open University.
- Hall, Stuart. 2015. "The Whites of Their Eyes: Racist Ideologies and the Media." *Race, and Class in Media: A Critical Reader*, red. af Gail Dines og Jean McMahon Humez: 104-107. California: SAGE Publications. 4. Udg.
- Hammer, Tonya. 2010. "A Content Analysis of Women's Career Choices in Film." *Journal of Creativity in Mental Health* 5 (3): 260-274.
- Helles, Rasmus og Signe Sophus Lai. 2017. "Travelling or Not? A Content Analysis Mapping Danish Television Drama from 2005 to 2014." *Critical Studies in Television: The International Journal of Television Studies* 12 (4): 395-410.
- Jones, Dorothy. 1942. "Quantitative Analysis of Motion Picture Content." *Public Opinion Quarterly* (Fall): 411-28.
- Jyllands-Posten. 2016. "Oscar-akademiet lover mere mangfoldighed". *Jyllands-Posten*. Besøgt 1. juni 2018: <https://jyllands-posten.dk/kultur/film/ECE8388161/oscarakademiet-lover-mere-mangfoldighed/>
- Karupiah, Premalatha. 2015. "Have Beauty Ideals Evolved? Reading of Beauty Ideals in Tamil Movies by Malaysian Indian Youths." *Sociological Inquiry* 85 (2): 239-261.
- Krippendorff, Klaus. 2004. *Content Analysis: An Introduction to Its Methodology*. California: SAGE Publications. 2.udg.
- Kuschel, Rolf og Faezeh Zand. 2007. *Fordomme & stereotyper*. København: Frydenlund.
- McNary, Dave. 2018. "Hollywood Diversity Shows Some Gains, but Falls Short in Most Areas (Study)". *Variety*. Besøgt 10. maj 2018. <https://variety.com/2018/film/news/hollywood-diversity-falls-short-ucla-report-1202711370/>

- Necef, Mehmet Ümit. 2003. "De fremmede og det onde. Fra kitch til hybriditetens glæder." *Nationale spejlinger: Tendenser i ny dansk film*, red. af Anders Toftgaard og Ian Halvdan Hawkesworth: 167-191. København: Museum Tusulanums Forlag. 1. udg.
- Neuendorf, Kimberly A., Thomas D. Gore, Amy Dalessandro og Patricie Janstova. 2010. "Shaken and Stirred: A Content Analysis of Women's Portrayals in James Bond Films." *Sex Roles* 62 (11): 747-761.
- Olsson, Ola. 1982. *Några Anteckningar om Dramaturgi*. Oslo: Nordiska Teaterkommitten. 1. udg.
- Ramasubramanian, Srividya. 2005. "A Content Analysis of the Portrayal of India in Films Produced in the West." *Howard Journal of Communications* 16 (4): 243-265.
- Rawson, James. 2013. "Why are Gay Characters at the Top of Hollywood's Kill List?". *The Guardian*. Besøgt 30. April 2018: <https://www.theguardian.com/film/filmblog/2013/jun/11/gay-characters-hollywood-films>
- Robinson, Tom, Mark Callister og Dawn Magoffin. 2009. "Older Characters in Teen Movies from 1980–2006." *Educational Gerontology* 35 (8): 687-711.
- Rothman, Stanley, Stephan Powers og David Rothman. 1993. "Feminism in films." *Society* 30 (3): 66-72.
- Scott, A. O. og Dargis, Manohla. 2014. "Sugar, Spice and Guts". *The New York Times*. Besøgt 10. April 2018: <https://www.nytimes.com/2014/09/07/movies/fall-arts-preview-representation-of-female-characters-in-movies-is-improving.html>
- Shaheen, Jack G. 2003. "Reel Bad Arabs: How Hollywood Vilifies a People." *Annals of the American Academy of Political and Social Science* 558 (1): 171-193.

- Smelik, Anneke. 1998. "Gay and lesbian criticism." *The Oxford Guide to Film Studie*, red. af John Hill og Pamela Church Gibson: 135-147. Oxford: Alden Press. 1. udg.
- Smith, Stacy L., Katherine M. Pieper, Amy Granados, og Marc Choueiter. 2010. "Assessing Gender-Related Portrayals in Top-Grossing G-Rated Films." *Sex Roles* 62 (11): 774-786.
- Thomsen, Jonas Vadstrup. 2014. "Ny rapport: Public service er ikke 'bad for business'". DR. Besøgt 1. maj 2018: <https://www.dr.dk/om-dr/nyheder/ny-rapport-public-service-er-ikke-bad-business>
- Young, Stephen Dine, Ashley Boester, Margaret Tate Whitt og Megan Stevens. 2008. "Character Motivations in the Representation of Mental Health Professionals in Popular Film." *Mass Communication and Society* 11(1): 82-99.